

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucií Trejbalovou v právní věci žalobce **T.Ř.**, bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2017, č. j. OD 167/17-2/67.1/17053/Li,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 10. 3. 2017, č. j. OD 167/17-2/67.1/17053/Li, s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, správního odboru (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 5. 12. 2016, č. j. MUNO 58489/2016, jímž byl žalobce shledán vinným z přestupků podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, za něž mu byla ve společném řízení uložena pokuta 28 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Změna prvostupňového rozhodnutí spočívala ve vypuštění odkazu na ustanovení § 10 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ve výroku i odůvodnění.

Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně v rozporu s § 34 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, předvolání k ústnímu jednání vyhotovené dne 30. 9. 2016,

prvostupňové rozhodnutí ze dne 5. 12. 2016 nedoručil jeho zmocněnci, kterého si dne 9. 9. 2016 k zastupování zvolil, na základě plné moci odeslané téhož dne prvoinstančnímu správnímu orgánu, kterému byla plná moc doručena dne 12. 9. 2016. Rovněž napadené rozhodnutí žalovaného nebylo zmocněnci žalobce doručeno.

Správní orgán I. stupně porušil povinnost podle § 37 odst. 3 správního řádu, neboť žalobce nevyzval k odstranění nedostatků, které mělo jím podané tzv. blanketní odvolání. Žalovaný proto rozhodoval bez znalosti odvolacích námitek. Žalobce v tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2014, č. j. 4 As 52/2014-31, rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30. Pokud žalobce v odvolání uvedl, že chybějící odvolací důvody doplní do 14 dnů, nezbavovalo to správní orgán I. stupně povinnosti vyzvat žalobce postupem podle § 37 odst. 3 správního řádu k odstranění nedostatků odvolání a stanovit mu k tomu lhůtu.

Podle žalobce mu bylo v průběhu řízení doručováno na nesprávnou adresu. Není proto správný závěr žalovaného, že žalobci byla tzv. fikcí doručena dne 30. 1. 2017 výzva správního orgánu I. stupně. Uvedená výzva byla žalobci nesprávně doručována na adresu ■■■, nikoli na adresu trvalého pobytu ■■■. Žalobce o doručování na jinou adresu ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu nikdy nežádal. Dokonce byl písemností ze dne 22. 7. 2016 vyrozuměn o tom, že písemnosti mu budou adresovány do místa trvalého pobytu, pokud si zákonným způsobem nezvolí jinou adresu pro doručování, což neučinil. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2014, č. j. 4 As 158/2014-25, žalobce uvedl, výzvu nebylo možné na uvedenou adresu doručit náhradním způsobem podle § 24 odst. 1 správního řádu, k nastoupení tzv. fikce doručení nedošlo.

Protože nebylo jeho zmocněnci řádně doručeno předvolání k ústnímu jednání ani rozhodnutí, bylo porušeno žalobcovo právo dle čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, žalobce se jako obviněný nemohl řádně vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Žalobce ani jeho zmocněnec nebyli řádně vyzváni k doplnění odvolání, žalovaný tedy nezákonně rozhodl o odvolání, aniž by znal odvolací důvody. Protože rozhodnutí žalovaný nedoručil jeho zmocněnci, nemohlo nabýt právní moci. Veškeré uváděné vady řízení měly vliv na zákonnost rozhodnutí, proto žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit mu náklady řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že součástí spisového materiálu nebyla žalobcem zmiňovaná plná moc, proto jak správní orgán I. stupně tak žalovaný doručovali písemnosti pouze žalobci. K doplnění odvolání byl žalobce v souladu s § 82 odst. 2 správního řádu vyzván písemností, která mu byla doručena fikcí dne 30. 1. 2017 na adresu ■■■. Tuto adresu žalobce dne 24. 8. 2016 uvedl jako adresu doručovací, k nesprávnému doručování proto nedošlo. Žalobci bylo písemností doručenou mu na adresu ■■■, sděleno, že mu bude doručováno na adresu trvalého pobytu, tj. ■■■. Následně byl správnímu orgánu I. stupně k projednání oznámen další přestupek žalobce, v oznámení přestupku sepsaného s žalobcem dne 3. 8. 2016 byla jako doručovací adresa uvedena adresa ■■■. Tuto adresu jako doručovací obsahuje rovněž protokol o umožnění nahlédnout do správního spisu ze dne 24. 8. 2016. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu zamítnul.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu uplatněných žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou, kterou je ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s. správní soudnictví ovládáno, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 s. ř. s. Po provedeném přezkumu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z předloženého správního spisu soud ověřil, že jeho součástí není žalobcem zmiňovaná plná moc udělená zmocněnci k zastupování v přestupkovém řízení. V písemnostech, jež byly žalobci doručeny po dni 12. 9. 2016, respektive se kterými se seznámil při nahlížení do spisu dne 2. 1. 2017 (zejména jednotlivé protokoly o průběhu projednání přestupků), byl vždy označen jako nezastoupený zvoleným zmocněncem. V průběhu řízení před správním orgánem I. stupně, ani v odvolání, ani v odvolacím řízení žalobce tuto okolnost nespороval, správní orgány neupozornil na fakt, že si zvolil zmocněnce, který by ho v řízení zastupoval.

Veškeré písemnosti v průběhu řízení byly doručovány pouze žalobci. Jen žalobci bylo doručeno jak rozhodnutí správního orgánu I. stupně, tak rozhodnutí žalovaného. Rovněž výzva vydaná k odstranění vad odvolání ze dne 16. 1. 2017, č. j. MUNO 2689/2017, byla doručována pouze žalobci, a to na adresu Jiráskova 611, Nový Bor. Správní orgán I. stupně i žalovaný měli uvedenou písemnost za doručenu tzv. fikcí, když z obálky písemnosti a doručky vyplývá, že žalobce nebyl při doručování této výzvy na uvedené adrese zastižěn, byl vyzván k vyzvednutí zásilky, o čemž mu bylo zanecháno poučení, zásilka nebyla vložena do schránky a byla vrácena správnímu orgánu I. stupně. Z protokolu o nahlížení do správního spisu ze dne 24. 8. 2016, č. j. MUNO 40206/2016, soud zjistil, že při tomto úkonu žalobce výslovně požádal o zasílání korespondence na adresu Jiráskova 611, Nový Bor.

Napadená rozhodnutí byla vydána v řízení o přestupcích, na které se, nestanoví-li zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jinak, vztahují ustanovení správního řádu. Podle § 34 odst. 2 správního řádu se doručují písemnosti pouze zástupci s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat.

V souzeném případě nebylo citované ustanovení správního řádu porušeno, neboť žalobce nebyl v řízení před správním orgánem I. stupně a žalovaným zastoupen zmocněncem. Žalobcovo tvrzení, že dne 9. 9. 2016 udělil k zastupování v přestupkovém řízení plnou moc zmocněnci, jež byla dne 12. 9. 2016 doručena správnímu orgánu I. stupně, nemá v předloženém spisovém materiálu oporu. Žádná plná moc udělená žalobcem není ve správním spise založena, k prokázání svého tvrzení žalobce soudu nepředložil ani neoznačil žádné důkazy, ohledně zastoupení neuvedl ani žádné podrobnosti, nesdělil, kdo měl být jím zvoleným zmocněncem. Jeho tvrzení proto soud považuje za neprokázané, účelové. Pokud by žalobce skutečně dne 9. 9. 2016 udělil plnou moc zmocněnci, kterou doručil správnímu orgánu I. stupně, nepochybně by již v průběhu správního řízení, např. zejména v odvolání nebo při nahlížení do správního spisu dne 2. 1. 2017, na okolnost, že je zastoupen zmocněncem, upozornil. Uplatněnou žalobní námitku neshledal soud opodstatněnou. Správní orgány postupovaly v řízení správně, pokud jednaly pouze s žalobcem a výhradně jemu

zasílaly veškeré písemnosti včetně rozhodnutí.

Tedy i výzva správního orgánu I. stupně ze dne 16. 1. 2017 k odstranění nedostatků odvolání byla v souladu se zákonem doručována pouze žalobci. Výzva byla doručena žalobci tzv. fikcí v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu.

Ve shodě se žalovaným má soud za to, že správní orgán I. stupně tuto výzvu v souladu se zákonem doručil žalobci na adresu ■■■. Podle § 19 odst. 3 správního řádu platí, že nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, doručuje písemnosti správní orgán na požádání účastníka řízení na adresu pro doručování, kterou mu účastník řízení sdělí. Žalobce adresu ■■■, ve smyslu citovaného výslovně uvedl jako adresu doručovací pro účely přestupkového řízení. Tato skutečnost jednoznačně vyplývá z protokolu o nahlížení do správního spisu, který byl sepsán dne 24. 8. 2016. Podle obsahu tohoto protokolu žalobce při nahlížení do správního spisu výslovně správní orgán I. stupně požádal o doručování písemností na uvedenou adresu. Je sice pravdou, že písemností ze dne 22. 7. 2016 byl žalobce správním orgánem I. stupně vyrozuměn o zasílání písemností na adresu trvalého pobytu ■■■. Toto vyrozumění ohledně doručování však předcházelo nahlížení do správního spisu, v jehož průběhu žalobce (nepochybně ve smyslu poučení, které se mu o právu zvolit si jinou adresu pro doručování dostalo) jinou adresu pro doručování ve smyslu § 19 odst. 3 správního řádu zvolil.

Z uvedených důvodů má soud za to, že k žalobcem vytýkaným vadám řízení nedošlo, žalobce nebyl zkrácen na svém právu na obhajobu, ani svém právu vyjádřit se k důkazním prostředkům shromážděným ve správním řízení.

Soud proto žalobu postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalovaného a presumovaného souhlasu žalobce.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl úspěšný žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 7. srpna 2017.

Mgr. Lucie Trejbalová,
samosoudkyně